

НА ЛОРА

Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Защото аз съм птица устрелена:
на смърт е моята душа ранена,
на смърт ранена от любов...
Душата ми е стон. Душата ми е зов.
Кажете ми що значат среща и разлъка?
И ето аз ви думам: има ад и мъка –
и в мъката любов!

Миражите са близо, – пътя е далек.
Учудено засмяна жизнерадост
на неведение и алчна младост,
на знойна плът и призрак лек...
Миражите са близо, – пътя е далек:
защото тя стои в сияние пред мене,
стои, ала не чуе кой зове и стене, –
тя – плът и призрак лек!...

Драгалевски манастир, август 1906 г.

LOŘE

Má duše – volání, má duše – samý sten.
 má duše jako pták je postřelena:
 k smrti je moje duše poraněná,
 láskou jsem k smrti poraněn.
 Má duše – volání, má duše – samý sten.
 Víte vy, co je setkání a rozloučení?
 Věřte: je peklo na zemi, je utrpení –
 láskou jsem poraněn.

Blízko je touha má – tak dlouhá cesta k ní!
 Údiv a radost ke smíchu ji svadí,
 je samo nevědomé, lačné mladí,
 tělo a vzdušné zjevení...
 Blízko je touha má – tak dlouhá cesta k ní:
 vždyť stojí přede mnou, je jase obestřená,
 stojí a neslyší, kdo volá ji a sténá –
 tělo a zjevení!

Přeložila **Ludmila Kroužilová**

DO ŁORY

Dusza moja jest jękiem. Dusza jest wołaniem,
 Bo jestem lotnym ptakiem, ptakiem ustrzelonym,
 Z duszą przesytą strzałą, śmiertelnie zranionym
 Najsurowszym kochaniem.
 Dusza moja jest jękiem. Dusza jest wołaniem.
 Mówcie, czym jest spotkanie, czym jest rozłączenie.
 I mówię, że jest piekło i że jest cierpienie
 Przywołane kochaniem.

Miraże są tak blisko, dal tak niesłychana,
 Rozśmiana radość życia tchnie niewiedzą żywą.
 Zachłanna młodość łączy z ogniwem ogniwo,
 Cieleśna i widziadłana.
 Miraże są tak blisko, dal tak niesłychana,
 Bo ona stoi w blasku przede mną jak żywa,
 Stoi, ale nie słyszy, kto jęczy i wzywa,
 Cieleśna i widziadłana.

Przekład: **Włodzimierz Słobodnik**

LORI

Moja duša je vzdihljaj. Moja duša je klic.
 Ker jaz sem ptica ustreljena:
 smrtno je moja duša ranjena,
 smrtno ranjena od ljubezni...
 Moja duša je vzdihljaj. Moja duša je klic.
 Povejte mi, kaj pomenita snidenje in slovo?
 Ker vam pravim: je pekel in bolečina –
 in v bolečini ljubezen.

Prividi so blizu – pot je še dolga.
 Začudeno nasmejana življenjska radost
 nevednosti in lakomne mladosti,
 potnega mesa in privida lahnega...
 Prividi so blizu – pot je še dolga:
 Ker ona stoji v sijaju pred mano,
 pa ne sliši, kdo kliče in vzdihuje –
 ona – meso in privid lahen!...

Prevedla: **Eva Šprager**

ДО ЛОРИ

Душа моя – мов клич. Душа моя – мов крик.
 Я сам – підстрелена пташина:
 адже ж душа від ран смертельних гине,
 любові жар її опік...
 Душа моя – мов клич. Душа моя – мов крик.
 Що важать нині зустрічі й розлуки?
 Пізнав докраю я пекельні болі й муки,
 а в муках цих – любов навек!

Хоч близько міражі – до них далеко йти.
 Життя сміється, сповнене принади;
 жадібно прагне пристрасті й відради
 безтямна молодість знайти...
 Хоч близько міражі – до них далеко йти.
 Ти зводишся, промінна, перед мене,
 не чуєш, як стогну й зову шалено, –
 ти – плоть, примара – ти!

Переклав **Микола Бажан**

К ЛОРЕ

Душа моя, ты – зов. Душа моя, ты – стон!
 Смертельно ранен, истекаю кровью.
 Я, на лету подстреленный любовью,
 Любовью и сражен...
 Душа моя, ты – зов. Душа моя, ты – стон!
 Ответьте мне, что значат встречи и разлуки?
 Теперь-то я узнал, что пламень адской муки:
 в любви и заключен!

Виденья так близки, но путь далекий к ним.
 В неведение о призраке и плоти
 плутает юность, вся – в слепом полете
 к страстям, и знойным, и земным.
 Виденья так близки, но путь далекий к ним.
 Она передо мной в сиянье, неземная,
 но не услышать ей, как я зову, стеная,
 ей, что и плоть, и дым!

Перевод **Льва Озерова**

ЛОРИ

Душа ми је јаук. Душа је моја зов.
 Зато што ја сам птица устрелена:
 до смрти моја душа је рањена,
 на смрт је ранила љубав...
 Душа ми је јаук. Душа је моја зов.
 Реците ми шта значе растанак и сусрет?
 А ја вам кажем: постоји мука и ад клет –
 и у муци љубав!

Опсене су близу – пут је далеко пак.
 Са чудом смеје се животна радост –
 и незнање и незасита младост,
 и врело тело и дух лак...
 Опсене су близу – пут је далеко пак:
 јер она стоји сва у сјају испред мене,
 стоји, али не чује, ко зове и стење,
 она – пут и дух лак!

Препевао **Марко Николић**